

Bruxelles, den 26.10.2017
COM(2017) 624 final

ANNEX 1

BILAG

til

Forslag til Rådets afgørelse

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet

BILAG

til

Forslag til Rådets afgørelse

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet

Aftale mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Norge om administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt "Unionen",

og

KONGERIGET NORGE, i det følgende benævnt "Norge",

i det følgende benævnt "parterne",

SOM ØNSKER at sikre korrekt fastsættelse, beregning og opkrævning af merværdiafgift (moms) og inddrivelse af fordringer på momsområdet, at undgå dobbelt- eller nulafgiftspålægelse og at bekæmpe momssvig,

SOM ER BEVIDST OM, at bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig og -unddragelse kræver et tæt samarbejde mellem de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af lovgivningen på dette område,

SOM ERKENDER, at grænseoverskridende momssvig og -unddragelse har specifikke træk og mekanismer, der gør dem forskellige fra andre former for skattesvig, hvilket kræver særlige retsinstrumenter om administrativt samarbejde, navnlig med henblik på gensidig udveksling af oplysninger,

SOM TAGER SIGTE PÅ at bidrage til Eurofisc-netværket, der skal sikre en målrettet udveksling af oplysninger med henblik på bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig, som er undergivet restriktioner i henhold til denne aftale,

SOM ER BEVIDST OM, at alle kontraherende parter bør anvende regler om fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹ om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, også inden for rammerne af Eurofisc,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at vurderingen af korrekt anvendelse af momsen i forbindelse med teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser kun vil være effektiv gennem internationalt samarbejde,

SOM HENVISER TIL, at Den Europæiske Union og Norge er naboer og dynamiske handelspartnere og ligeledes er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ("EØS-aftalen"), hvis mål er at fremme en vedvarende og afbalanceret styrkelse af de handelsmæssige og økonomiske forbindelser mellem de kontraherende parter

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

på lige konkurrencevilkår og under overholdelse af samme regler med henblik på at oprette et ensartet europæisk økonomisk samarbejdsområde,

SOM ERKENDER, at mens skatteanliggender falder uden for EØS-aftalens rammer, er samarbejde, der sigter mod en mere effektiv anvendelse og håndhævelse af momsen, i Den Europæiske Unions og Norges interesse,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

AFSNIT I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Mål

Formålet med denne aftale er at fastlægge rammen for administrativt samarbejde mellem Unionens medlemsstater og Norge med henblik på at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af momslovgivningen, at yde hinanden bistand for at sikre overholdelse af lovgivningen og beskyttelse af momsindtægterne.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne aftale fastlægger regler og procedurer for samarbejdet:
 - a) om udveksling af oplysninger med henblik på at foretage en korrekt momsansættelse, kontrollere, at momsen anvendes korrekt, og bekæmpe momssvig
 - b) om inddrivelse af:
 - i) fordringer i forbindelse med moms
 - ii) administrative sanktioner, bøder, gebyrer og tillægsgebyrer vedrørende de i litra i) nævnte fordringer, som pålægges af de administrative myndigheder, der har kompetence til at opkræve momsen eller foretage administrative undersøgelser herom, eller som bekræftes af administrative eller judicielle instanser efter anmodning fra disse administrative myndigheder
 - iii) renter og omkostninger i forbindelse med de i litra i) og ii) nævnte fordringer.
2. Denne aftale berører ikke anvendelsen af bestemmelserne om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig og bistand ved inddrivelse af fordringer på momsområdet mellem Unionens medlemsstater.
3. Denne aftale berører ikke anvendelsen af bestemmelserne om gensidig bistand i straffesager.

Artikel 3

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

- a) "moms": merværdiafgift i overensstemmelse med Rådets direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for Den Europæiske Union og

merværdiafgift i overensstemmelse med den norske lov nr. 58 af 19. juni 2009 om merværdiafgift for Norge

- b) "stat": en medlemsstat i Den Europæiske Union eller Norge
- c) "stater": medlemsstater i Den Europæiske Union eller Norge
- d) "tredjeland": et land, som hverken er en medlemsstat i Den Europæiske Union eller Norge
- e) "kompetent myndighed": den myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 1
- f) "centralt forbindelseskantor": det kontor, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 2, som særligt ansvarligt for kontakterne med henblik på anvendelsen af afsnit II og afsnit III
- g) "forbindelsesafdeling": ethvert kontor, som ikke er det centrale forbindelseskantor, og som er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 3, til at anmode om eller yde gensidig bistand i overensstemmelse med afsnit II eller afsnit III
- h) "kompetent embedsmand": enhver embedsmand, der er udpeget i henhold til artikel 4, stk. 4, som direkte kan udveksle oplysninger i overensstemmelse med afsnit II
- i) "bistandssøgende myndighed" (engelsk: "requesting authority"): et centralt forbindelseskantor, en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand, som fremsætter en anmodning om bistand i overensstemmelse med afsnit II, på en kompetent myndigheds vegne
- j) "bistandssøgende myndighed" (engelsk: "applicant authority"): et centralt forbindelseskantor eller en forbindelsesafdeling, som fremsætter en anmodning i overensstemmelse med afsnit III
- k) "bistandssøgte myndighed": det centrale forbindelseskantor, forbindelsesafdelingen eller - for så vidt angår samarbejde i overensstemmelse med afsnit II - den kompetente myndighed, der modtager en anmodning fra en bistandssøgende myndighed
- l) "person":
 - i) en fysisk person
 - ii) en juridisk person
 - iii) når der i henhold til gældende lovgivning er mulighed for det, en sammenslutning af personer, der kan udføre retshandler, men som ikke har en juridisk persons retsstilling, eller
 - iv) ethvert andet retligt arrangement uanset art og form, med eller uden status som juridisk person, som er momspligtigt eller ansvarligt for betalingen af de i artikel 2, stk. 1, litra b), nævnte fordringer
- m) "det blandede udvalg": det udvalg, som er ansvarligt for at sikre, at denne aftale fungerer efter hensigten og gennemføres korrekt i overensstemmelse med artikel 41
- n) "administrativ undersøgelse": alle former for kontrol, efterprøvning og foranstaltninger, som foretages af staterne i forbindelse med udførelsen af

deres opgaver med henblik på at sikre en korrekt anvendelse af momslovgivningen

- o) "spontan udveksling": ikkesystematisk meddelelse på et hvilket som helst tidspunkt, uden forudgående anmodning, af oplysninger til en anden stat
- p) "automatisk udveksling": systematisk meddelelse til en anden stat, uden forudgående anmodning, af oplysninger defineret på forhånd
- q) "samtidig kontrol": koordineret kontrol af en eller flere indbyrdes forbundne personers skattetilsvær tilrettelagt af to eller flere stater i fælles eller komplementær interesse
- r) "ad elektronisk vej": brug af elektronisk udstyr til behandling (herunder digital komprimering) og lagring af data og anvendelse af kabel, radio, optisk teknologi eller andre elektromagnetiske midler
- s) "CCN/CSI-netværk": den fælles platform, der er baseret på the Common Communication Network ("CCN") og Common System Interface ("CSI"), og som er udviklet af Unionen for at sikre alle transmissioner af elektronisk vej mellem de kompetente myndigheder på skatteområdet
- t) "teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser": ydelser som defineret i artikel 6a, artikel 6b og artikel 7 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011² om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem.

Artikel 4

Organisation

1. Hver stat udpeger en kompetent myndighed med ansvar for anvendelsen af denne aftale.
2. Hver stat udpeger:
 - a) et centralt forbindelseskantor som særligt ansvarligt for anvendelsen af afsnit II i denne aftale og
 - b) et centralt forbindelseskantor som særligt ansvarligt for anvendelsen af afsnit III i denne aftale.
3. Hver enkelt kompetent myndighed kan, direkte eller ved delegation, udpege:
 - a) forbindelsesafdelinger til at udveksle oplysninger direkte i henhold til afsnit II i denne aftale
 - b) forbindelsesafdelinger til at anmode om eller yde gensidig bistand i henhold til afsnit III i denne aftale som led i deres specifikke territoriale eller operationelle kompetencer.

² Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 077 af 23.3.2011, s. 1).

4. Hver enkelt kompetent myndighed kan, direkte eller ved delegation, udpege kompetente embedsmænd, der kan udveksle oplysninger direkte på grundlag af afsnit II i denne aftale.
5. De centrale forbindelseskontorer holder listen over forbindelsesafdelinger og kompetente embedsmænd opdateret og gør den tilgængelig for de andre centrale forbindelseskontorer.
6. Hvis en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand sender eller modtager en anmodning om bistand i henhold til denne aftale, oplyses det centrale forbindelseskontor herom.
7. Hvis et centralt forbindelseskontor, en forbindelsesafdeling eller en kompetent embedsmand modtager en anmodning om gensidig bistand, der kræver foranstaltninger, som falder uden for det tillagte ansvarsområde, sendes anmodningen straks til det kompetente centrale forbindelseskontor eller den kompetente forbindelsesafdeling, og den bistandssøgende myndighed underrettes herom. I dette tilfælde begynder perioden som fastsat i artikel 8, dagen efter at anmodningen om bistand er fremsendt til det kompetente centrale forbindelseskontor eller den kompetente forbindelsesafdeling.
8. Hver stat giver senest en måned efter aftalens undertegnelse Europa-Kommissionen meddelelse om, hvem der er dens kompetente myndighed med henblik på denne aftale, og giver straks meddelelse om eventuelle ændringer heraf. Europa-Kommissionen holder listen over kompetente myndigheder opdateret og gør den tilgængelig for det blandede udvalg.

Artikel 5

Serviceleveranceaftale

En aftale om serviceniveauet, der sikrer den tekniske kvalitet og kvantitet af ydelserne med henblik på driften af kommunikations- og informationsudvekslingssystemerne, vedtages efter den procedure, som er fastlagt af det blandede udvalg.

Artikel 6

Fortrolighed og beskyttelse af personoplysninger

1. Alle oplysninger, der indhentes af en stat i henhold til denne aftale, behandles fortroligt og beskyttes på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til national lovgivning og, i det omfang det er nødvendigt for beskyttelsen af personoplysninger, i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF³ og med sikkerhedsforanstaltninger, som kan fastsættes af den stat, der leverer de oplysninger, der kræves i henhold til dens lovgivning.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

2. Sådanne oplysninger kan videregives til personer eller myndigheder (herunder domstole og administrative eller tilsynsførende organer), der er berørt af anvendelsen af momsbestemmelser, og med henblik på korrekt momsansættelse samt iværksættelse af eksekution, herunder inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger i forbindelse med fordringer på momsområdet.
3. Oplysningerne, der er omhandlet i stk. 1, kan også anvendes til vurdering og eksekution, herunder inddrivelse af andre skatter og obligatoriske sociale bidrag. Hvis de udvekslede oplysninger afslører eller hjælper med at bevise, at der foreligger overtrædelser af skattelovgivningen, kan de ligeledes anvendes til at pålægge administrative eller strafferetlige sanktioner. Oplysningerne må kun anvendes af de personer eller myndigheder, der er nævnt ovenfor, og udelukkende til de formål, som er fastsat i det foregående. Disse personer eller myndigheder kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser.
4. Uanset stk. 1 og 2 skal den stat, der fremsender oplysningerne, på grundlag af en begrundet anmodning tillade, at den stat, der modtager oplysningerne, benytter disse til andre formål end dem, der nævnt i artikel 2, stk. 1, hvis oplysningerne i henhold til lovgivningen i den stat, der fremsender oplysningerne, kan benyttes til tilsvarende formål. Den bistandssøgte myndighed skal acceptere eller afvise en sådan anmodning inden for en måned.
5. Rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter, der er opnået af en stat i henhold til denne aftale om bistand, kan blive påberåbt som bevis i denne stat på samme grundlag som tilsvarende dokumenter, fremlagt af en anden myndighed i den pågældende stat.
6. Oplysninger fra en stat til en anden stat kan af sidstnævnte videregives til endnu en stat under forudsætning af, at der foreligger en forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, hvorfra oplysningerne stammer. Den stat, som oplysningerne hidrører fra, kan modsætte sig dette inden ti arbejdsdage fra modtagelsen af underretningen fra den stat, der ønsker at udveksle oplysningerne.
7. Staterne kan videresende oplysninger, som er indhentet i henhold til denne aftale, til tredjelande på følgende betingelser:
 - a) Videregivelsen af oplysninger er underlagt national lovgivning i den stat, der fremsender oplysningerne, som led i gennemførelsen af artikel 25 i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, navnlig for så vidt angår sikringen af et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i det pågældende tredjeland
 - b) Den kompetente myndighed, som oplysningerne hidrører fra, har givet sit samtykke til den pågældende videregivelse
 - c) Videregivelsen er tilladt i henhold til bistandsordninger mellem den stat, der videregiver oplysningerne, og det pågældende tredjeland.
8. Hvis en stat modtager oplysninger fra et tredjeland, kan staterne udveksle disse oplysninger i det omfang, det er tilladt i henhold til bistandsordningerne med det pågældende tredjeland.
9. Hver stat underretter straks de andre berørte stater om eventuelle tilsidesættelser af fortrolighedskrav, utilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger og om sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der som følge heraf er pålagt.

10. Personer, der er behørigt godkendt af Europa-Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, har kun adgang til disse oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af CNC-netværket.

AFSNIT II

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE OG BEKÆMPELSE AF SVIG

Kapitel 1

Udveksling af oplysninger efter anmodning

Artikel 7

Udveksling af oplysninger og administrative undersøgelser

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger vedrørende en særlig sag eller særlige sager.
2. Med henblik på videregivelse af de i stk. 1 omhandlede oplysninger lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.
3. Den i stk. 1 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en administrativ undersøgelse. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.
4. Hvis en bistandssøgt myndighed nægter en administrativ undersøgelse vedrørende de beløb, der er angivet af en afgiftspligtig person i forbindelse med levering af varer og tjenesteydelser som omhandlet i bilag I, der foretages af en afgiftspligtig person etableret i den bistandssøgte myndigheds stat, og som er afgiftspligtige i den bistandssøgendes myndigheds stat, skal den bistandssøgte myndighed mindst give den bistandssøgende datoerne for og værdierne af alle relevante leverancer, som den afgiftspligtige person i de to seneste år har gennemført i den bistandssøgende myndigheds stat.
5. For at fremskaffe de ønskede oplysninger eller at foretage den ønskede administrative undersøgelse forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sit hjemland.
6. På anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed denne alle de relevante oplysninger, den råder over eller fremskaffer, samt resultaterne af administrative undersøgelser i form af rapporter, attester og alle andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag af sådanne dokumenter.
7. Originaldokumenter fremsendes dog kun, for så vidt som de gældende bestemmelser i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

Artikel 8

Frist for meddelelse af oplysninger

1. Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 7 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder efter datoen for modtagelsen af anmodningen. I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er til den bistandssøgte myndigheds rådighed, nedsættes fristen til højst en måned.
2. I visse særlige tilfælde kan den bistandssøgte myndighed og den bistandssøgende myndighed aftale andre tidsfrister end de i stk. 1 omhandlede tidsfrister.
3. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for de i stk. 1 og stk. 2 fastsatte frister, underretter den omgående skriftligt den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at fristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den rimeligvis vil kunne besvare anmodningen.

Kapitel 2

Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Artikel 9

Former for udveksling af oplysninger

Udvekslingen af oplysninger uden forudgående anmodning sker enten spontant, jf. artikel 10, eller automatisk, jf. artikel 11.

Artikel 10

Spontan udveksling af oplysninger

En kompetent myndighed i en stat fremsender uden forudgående anmodning de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i anden stat, som ikke er blevet fremsendt i forbindelse med den i artikel 11 nævnte automatiske udveksling, og som den er bekendt med, i følgende situationer:

- a) hvor afgiftsfastsættelsen anses for at finde sted i bestemmelsesstaten, og oplysningerne fra oprindelsesmedlemsstaterne er nødvendige for effektiviteten af bestemmelsesstatens kontrolsystem
- b) hvor en stat har grunde til at tro, at der er eller kan være begået en overtrædelse af momslovgivningen i den anden stat
- c) hvor der er risiko for tab af skatteindtægter i den anden stat.

Artikel 11

Automatisk udveksling af oplysninger

1. De kategorier, der er underlagt automatisk udveksling, fastlægges af det blandede udvalg i overensstemmelse med artikel 41.

2. En stat kan undlade at deltage i den automatiske udveksling af en eller flere kategorier af oplysninger som omhandlet i stk. 1, hvis indsamlingen af oplysninger til en sådan udveksling ville kræve, at momspligtige personer blev pålagt nye forpligtelser, eller ville pålægge denne stat en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde.
3. Hver stat underretter skriftligt det blandede udvalg om den afgørelse, som er truffet i overensstemmelse med det foregående stykke.

Kapitel 3

Andre former for samarbejde

Artikel 12

Administrativ meddelelse

1. Den bistandssøgte myndighed meddeler efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, modtageren alle akter og afgørelser fra de bistandssøgende myndigheder vedrørende anvendelsen af momslovgivningen i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.
2. Anmodningen om meddelelse skal indeholde en angivelse af formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles, samt en angivelse af navn, adresse og andre oplysninger til identifikation af modtageren.
3. Den bistandssøgte myndighed underretter omgående den bistandssøgende myndighed om, hvordan anmodningen om meddelelse er blevet fulgt op, og navnlig om den dato, hvor afgørelsen eller akten er blevet meddelt modtageren.

Artikel 13

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan den bistandssøgte tillade embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, at være til stede i den bistandssøgte myndigheds kontorer eller ethvert andet sted, hvor disse myndigheder udfører deres opgaver, med henblik på at udveksle de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger. Hvis de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumentation, hvortil den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang, vil embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed få udleveret genparter heraf.
2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan den bistandssøgte myndighed tillade embedsmænd, der er bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, at være til stede under de administrative undersøgelser, der udføres på den bistandssøgte stats område, med henblik på at udveksle de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger. Sådanne administrative undersøgelser ledes udelukkende af den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. Den bistandssøgende myndigheds

embedsmænd gør ikke brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt den bistandssøgte myndigheds embedsmænd. De kan imidlertid få adgang til de samme lokaler og dokumenter, som sidstnævnte har adgang til, ved den bistandssøgte myndigheds embedsmænds mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med gennemførelsen af den administrative undersøgelse.

3. Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden stat i medfør af stk. 1 og stk. 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og deres officielle mandat.

Artikel 14

Samtidig kontrol

1. Staterne kan gå med til at gennemføre samtidig kontrol, hver gang de mener, at en sådan kontrol er mere effektiv end kontrol udført af kun en enkelt stat.
2. En stat udpeger uafhængigt de afgiftspligtige personer, den har til hensigt at indstille til samtidig kontrol. Den kompetente myndighed i den pågældende stat underretter den kompetente myndighed i den anden berørte stat om de tilfælde, den foreslår med henblik på samtidig kontrol. Den begrundet sit valg, så vidt det er muligt, ved at fremlægge de oplysninger, der har ført til dette valg. Den angiver under alle omstændigheder, inden for hvilken periode kontrollen skal finde sted.
3. Den kompetente myndighed, der modtager forslaget om samtidig kontrol, bekræfter over for den anden stats myndighed, at den accepterer, eller giver et begrundet afslag på, at foretage denne kontrol i princippet inden to uger efter modtagelsen af forslaget, men senest inden en måned.
4. Hver af de berørte kompetente myndigheder udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere kontrollen.

Kapitel 4

Eurofisc

Artikel 15

Norges deltagelse i Eurofisc

1. Med henblik på at fremme og lette det multilaterale samarbejde om at bekæmpe momssvig opfordres Norge til at deltage i netværket kaldet Eurofisc, som er omhandlet i kapitel X i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010⁴ om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift, på de i dette kapitel fastsatte betingelser.
2. Norges deltagelse i Eurofisc giver ikke de Eurofiscforbindelsesembedsmænd, der er udpeget af den kompetente myndighed i en stat, adgang til andre staters databaser.

⁴ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

Artikel 16

Eurofiscforbindelseembedsmænd

1. Norges kompetente myndighed udpeger mindst en Eurofiscforbindelseembedsmand, der er ansvarlig for udveksling af oplysninger inden for de Eurofiscarbejdsområder, hvor Norge deltager.
2. Eurofiscembedsmændene er kompetente embedsmænd i henhold til artikel 4, stk. 4. De er kun underlagt deres nationale administrationer.
3. Eurofiscforbindelseembedsmændene fra Norge udpeges ikke som arbejdsområdekoordinatore eller til formandskabet for Eurofisc og deltager ikke i afstemningsprocedurerne i henhold til forretningsordenen for Eurofisc.

Kapitel 5

Generelle bestemmelser

Artikel 17

Betingelser for udveksling af oplysninger

1. Den bistandssøgte myndighed giver en bistandssøgende myndighed de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede oplysninger eller en administrativ meddelelse som nævnt i artikel 12 på betingelse af:
 - a) at antallet og arten af den bistandssøgende myndigheds anmodninger om oplysninger ikke udgør en uforholdsmæssigt tung administrativ byrde for den bistandssøgte myndighed
 - b) at den bistandssøgende myndighed har udtømt de sædvanlige informationskilder, som den efter omstændighederne kunne have brugt til at få de ønskede oplysninger uden fare for, at det tilstræbte resultat ikke blev nået.
1. Ved denne aftale indføres der ingen forpligtelse til at foretage undersøgelser eller til at videregive oplysninger om et bestemt tilfælde, hvis lovgivningen eller den administrative praksis i den stat, som skulle levere oplysningerne, ikke tillader staten at foretage sådanne undersøgelser eller at indsamle eller anvende sådanne oplysninger til eget brug.
2. En bistandssøgt myndighed kan afslå at videregive oplysninger, når den bistandssøgende myndighed af retlige grunde ikke er i stand til at stille tilsvarende oplysninger til rådighed. Den bistandssøgte myndighed informerer det blandede udvalg om årsagerne til afslaget.
3. Det er muligt at nægte at udlevere oplysninger, hvis det vil føre til, at der videregives en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.
4. Stk. 2, 3 og 4 kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at de gør det muligt for en bistandssøgt myndighed at afslå at levere oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.

5. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes.

Artikel 18

Feedback

Når en kompetent myndighed giver oplysninger i henhold til artikel 7 eller artikel 10, kan den anmode den kompetente myndighed, der har modtaget oplysningerne, om at sende feedback herom. Hvis en sådan anmodning foretages, skal den kompetente myndighed, der modtager oplysningerne, med forbehold af de regler om fortrolighed med hensyn til skatteforhold og databeskyttelse, der gælder i dennes stat, sende denne feedback så hurtigt som muligt, såfremt det ikke indebærer en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde for den.

Artikel 19

Sprog

Anmodninger om bistand, herunder anmodninger om meddelelse og bilag dertil, fremsættes på et sprog, der aftales mellem den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed.

Artikel 20

Statistiske data

Senest den 30. juni hvert år fremsender parterne ad elektronisk vej en liste over statistiske data til det blandede udvalg vedrørende anvendelsen af dette afsnit.

Artikel 21

Standardformularer og kommunikationsmidler

1. Oplysningerne i medfør af artikel 7, 10, 11, 12 og 18 og de statistiske data i medfør af artikel 20 fremsendes ved hjælp af en standardformular som omhandlet i artikel 41, stk. 2, litra d).
2. Standardformularerne fremsendes så vidt muligt ad elektronisk vej.
3. Hvis anmodningen ikke er indgivet fuldstændigt via det elektroniske system, skal den bistandssøgte myndighed straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen bekræfte modtagelsen af anmodningen elektronisk.
4. Hvor en myndighed har modtaget en anmodning eller oplysninger, som den ikke er den tiltænkte modtager af, skal den straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage efter modtagelsen sende en meddelelse til afsenderen ad elektronisk vej.

AFSNIT II

INDDRIVELSESBISTAND

Kapitel 1

Udveksling af oplysninger

Artikel 22

Anmodning om oplysninger

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed de oplysninger, der kan forventes at være relevante for den bistandssøgende myndighed ved inddrivelse af dens fordringer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b).

Med henblik på videregivelse af disse oplysninger lader den bistandssøgte myndighed om nødvendigt foretage den nødvendige administrative undersøgelse for at indhente disse oplysninger.

2. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at videregive oplysninger:
 - a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer på egne vegne
 - b) som ville afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervmæssig hemmelighed
 - c) hvis meddelelse ville kunne krænke sikkerheden eller den offentlige orden i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.
3. Stk. 2 kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at det gør det muligt for en bistandssøgt myndighed at afslå at levere oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser.
4. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan imødekommes.

Artikel 23

Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Hvis en tilbagebetaling af skatter eller afgifter vedrører en person, der er etableret eller hjemmehørende i en anden stat, på hvis område denne aftale finder anvendelse, kan den stat, hvorfra tilbagebetalingen skal finde sted, underrette den stat, hvor den pågældende er etableret eller hjemmehørende, om den forestående tilbagebetaling.

Artikel 24

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed og i overensstemmelse med de bestemmelser, sidstnævnte har fastlagt, kan embedsmænd, som er bemyndiget hertil af den bistandssøgende myndighed, med henblik på at fremme gensidig bistand som omhandlet i dette afsnit:
 - a) være til stede i de kontorer, hvor embedsmænd fra den bistandssøgte stat udfører deres opgaver
 - b) være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted på den bistandssøgte stats område
 - c) bistå de kompetente embedsmænd i den bistandssøgte stat under en retssag i den pågældende stat.
2. For så vidt det er tilladt i henhold til gældende lovgivning i den bistandssøgte stat, kan det fastsættes i den i stk. 1, litra b), omhandlede aftale, at embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.
3. Embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende myndighed, som gør brug af mulighederne i stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og deres officielle mandat.

Kapitel 2

Bistand til meddelelse af dokumenter

Artikel 25

Anmodning om meddelelse af visse dokumenter vedrørende fordringer

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed meddeler den bistandssøgte myndighed modtageren alle dokumenter, herunder retslige, der hidrører fra den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, og som vedrører en fordring som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), eller inddrivelse heraf.

Anmodningen om meddelelse ledsages af en standardformular, der mindst indeholder følgende oplysninger:

 - a) navn, adresse og andre kontaktoplysninger, der er relevante for identifikationen af modtageren
 - b) formålet med meddelelsen og tidsfristen for at give meddelelse
 - c) en beskrivelse af vedlagte dokument og den pågældende fordrings art og beløb
 - d) navn, adresse og andre kontaktoplysninger vedrørende:
 - i) det kontor, der har ansvaret for det vedlagte dokument og, hvis det ikke er det samme,
 - ii) det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om det meddelte dokument eller om mulighederne for at anfægte betalingspligten.

2. Den bistandssøgende myndighed anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, når den ikke kan give meddelelse efter reglerne for meddelelse af de pågældende dokumenter i sin egen stat, eller når en sådan meddelelse ville give anledning til uforholdsmæssigt store vanskeligheder.
3. Den bistandssøgte myndighed giver straks den bistandssøgende myndighed underretning om, hvad den har foretaget sig for at efterkomme anmodningen om meddelelse, og især om, på hvilken dato dokumentet er blevet meddelt modtageren.

Artikel 26

Meddelelsesmidler

1. Den bistandssøgte myndighed sørger for, at meddelelsen i den bistandssøgte stat foretages i overensstemmelse med gældende nationale love og bestemmelser og administrativ praksis.
2. Stk. 1 berører ikke andre typer meddelelser foretaget af en kompetent myndighed i den bistandssøgende stat i overensstemmelse med de gældende regler i den pågældende stat.

En kompetent myndighed, der er etableret i den bistandssøgende stat, kan meddele dokumenter direkte med anbefalet brev eller elektronisk til en person i en anden stat, på hvis område aftalen finder anvendelse.

Kapitel 3

Inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger

Artikel 27

Anmodning om inddrivelse

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed inddriver den bistandssøgte myndighed fordringer, der er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.
2. Den bistandssøgende myndighed tilsender den bistandssøgte myndighed alle relevante oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 28

Betingelser for anmodninger om inddrivelse

1. Den bistandssøgende myndighed må ikke fremsætte en anmodning om inddrivelse, hvis og så længe fordringen og/eller den akt, der hjemler ret til eksekution heraf, anfægtes i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, medmindre artikel 31, stk. 4, tredje afsnit, finder anvendelse.
2. Inden den bistandssøgende myndighed fremsætter en anmodning om inddrivelse, iværksættes de inddrivelsesprocedurer, der kan indledes i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, undtagen i følgende tilfælde:

- a) hvis det er tydeligt, at der ikke er nogen aktiver til inddrivelse i den pågældende stat, eller at sådanne procedurer ikke vil føre til betaling af hele fordringen, og den bistandssøgende myndighed ligger inde med specifikke oplysninger om, at den pågældende person har aktiver i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende
- b) hvis anvendelse af sådanne procedurer i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, ville være uforholdsmæssigt vanskelig.

Artikel 29

Akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, og andre dokumenter som bilag hertil

1. Anmodninger om inddrivelse ledsages af en ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

Denne ensartede akt, der hjemler ret til eksekution, afspejler det væsentlige indhold i den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, og udgør det eneste grundlag for inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Den behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den pågældende stat.

Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a) oplysninger, der er relevante for identifikationen af den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution, en beskrivelse af fordringen, herunder dens art, den omfattede periode, datoer af relevans for eksekutionsprocessen samt fordringens beløb og forskellige komponenter såsom hovedstol, påløbne renter osv.
 - b) navn og andre oplysninger, der er relevante for identifikationen af den betalingspligtige
 - c) navn, adresse og andre kontaktoplysninger vedrørende:
 - i) det kontor, der har ansvaret for vurderingen af fordringen og, hvis det ikke er det samme,
 - ii) det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om fordringen eller om mulighederne for at anfægte betalingspligten.
2. Anmodningen om inddrivelse af en fordring kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen, som er udstedt af den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Artikel 30

Eksekution af anmodningen om inddrivelse

1. Med henblik på inddrivelse i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, på samme måde som hvis det drejede sig om en fordring fra den pågældende stat, medmindre andet er fastsat i denne aftale. Den bistandssøgte

myndighed anvender sine beføjelser og procedurer i henhold til de love og administrative bestemmelser, der i den pågældende stat gælder for de samme fordringer, medmindre andet er fastsat i denne aftale.

Den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, er ikke forpligtet til at give fordringer, der søges inddrevet, samme fortrinsstilling som lignende fordringer, der er opstået i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, medmindre andet aftales eller er hjemlet i den pågældende stats nationale lovgivning. En stat, der i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale giver fordringer, der er opstået i en anden stat, fortrinsstilling, kan ikke afslå at give de samme eller lignende fordringer fra andre EU-medlemsstater samme fortrinsstilling på samme vilkår.

Den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, inddriver fordringen i sin egen valuta.

2. Den bistandssøgte myndighed underretter efter due diligence-princippet den bistandssøgende myndighed om foranstaltninger, den træffer vedrørende anmodningen om inddrivelse.
3. Fra den dato, hvorpå anmodningen om inddrivelse blev modtaget, opkræver den bistandssøgte myndighed renter for sen betaling i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der gælder for dens egne fordringer.
4. Den bistandssøgte myndighed kan, hvis de gældende love og administrative bestemmelser tillader det, indrømme den betalingspligtige en betalingsfrist eller tillade betaling i rater, og den kan i den forbindelse opkræve renter. Den orienterer den bistandssøgende myndighed om en sådan beslutning.
5. Med forbehold af artikel 37, stk. 1, fremsender den bistandssøgte myndighed til den bistandssøgende myndighed de beløb, der er inddrevet i forbindelse med fordringen og renterne som omhandlet i stk. 3 og 4 i denne artikel.

Artikel 31

Twister

1. Twister vedrørende fordringen, den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, eller den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte er hjemmehørende, og twister vedrørende gyldigheden af en meddelelse foretaget af en bistandssøgende myndighed, hører under de kompetente instansers kompetence i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende. Hvis fordringen, den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, eller den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, anfægtes under inddrivelsesforretningen af en berørt part, underretter den bistandssøgte myndighed den pågældende part om, at sagen skal indbringes for den kompetente instans i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, i overensstemmelse med gældende lovgivning i denne stat.
2. Twister vedrørende de eksekutionsforanstaltninger, der træffes i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, eller vedrørende gyldigheden af en meddelelse foretaget af en myndighed i den bistandssøgte stat indbringes for den

kompetente instans i denne stat i overensstemmelse med gældende lovgivning og administrative bestemmelser i den stat.

3. Hvis en sag er blevet indbragt som omhandlet i stk. 1, underretter den bistandssøgende myndighed den bistandssøgte myndighed herom og oplyser, i hvilket omfang fordringen ikke er anfægtet.
4. Så snart den bistandssøgte myndighed har modtaget de i stk. 3 nævnte oplysninger enten fra den bistandssøgende myndighed eller fra den berørte part, suspenderer den eksekutionsforretningen, for så vidt angår den anfægtede del af fordringen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den bistandssøgende myndighed anmoder om andet i overensstemmelse med tredje afsnit i dette stykke.

Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed, eller hvis den bistandssøgte myndighed på anden måde anser det for nødvendigt, kan den bistandssøgte myndighed træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse, for så vidt som de gældende love og bestemmelser tillader det, uden at dette dog berører anvendelsen af artikel 33.

Den bistandssøgende myndighed kan i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den pågældende bistandssøgende stat, anmode den bistandssøgte myndighed om at inddrive en anfægtet fordring eller den anfægtede del af en fordring, for så vidt som det er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Sådanne anmodninger begrundes. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for den betalingspligtige, tilbagebetaler den bistandssøgende myndighed eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med gældende lovgivning i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

Hvis der er indledt en gensidig aftaleprocedure mellem de stater, hvor henholdsvis bistandssøgende og bistandssøgte myndigheder er hjemmehørende, og resultatet af proceduren kan påvirke den fordring, i forbindelse med hvilken der er anmodet om bistand, skal inddrivelsesforanstaltningerne suspenderes eller standses, indtil proceduren er afsluttet, medmindre den vedrører et umiddelbart hastetilfælde på grund af svig eller insolvens. Hvis inddrivelsesforanstaltningerne suspenderes eller standses, finder andet afsnit anvendelse.

Artikel 32

Ændring eller tilbagetrækning af anmodningen om bistand ved inddrivelse

1. Den bistandssøgende myndighed underretter straks den bistandssøgte myndighed om efterfølgende ændringer af anmodningen om inddrivelse eller tilbagetrækning heraf og oplyser om årsagerne til ændringerne eller tilbagetrækningen.
2. Hvis ændringen af anmodningen skyldes en afgørelse fra den i artikel 31, stk. 1, omhandlede kompetente instans, fremsender den bistandssøgende myndighed denne afgørelse sammen med en revideret ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Den bistandssøgte myndighed træffer derefter yderligere inddrivelsesforanstaltninger på grundlag af den reviderede akt.

Inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, som allerede er truffet på grundlag af den oprindelige ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, kan fortsættes på grundlag af den reviderede akt, medmindre ændringen af anmodningen skyldes, at den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, eller den oprindelige ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, er ugyldig.

Artikel 29 og 31 finder anvendelse på den reviderede akt.

Artikel 33

Anmodning om retsbevarende foranstaltninger

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed træffer den bistandssøgte myndighed retsbevarende foranstaltninger, hvis dette er tilladt efter dens nationale lovgivning og i henhold til sin administrative praksis, for at sikre inddrivelse, hvis en fordring eller den akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, anfægtes på det tidspunkt, hvor anmodningen foretages, eller hvis fordringen endnu ikke er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, for så vidt retsbevarende foranstaltninger er mulige i en lignende situation i henhold til lovgivning og administrativ praksis i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

Det dokument, der udfærdiges med henblik på at hjemle ret til retsbevarende foranstaltninger i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, vedrørende en eventuel fordring, for hvilken der er anmodet om gensidig bistand, vedhæftes anmodningen om retsbevarende foranstaltninger i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Dette dokument anerkendes, suppleres eller erstattes ikke af en tilsvarende akt i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.

2. Anmodningen om retsbevarende foranstaltninger kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen.

Artikel 34

Regler for anmodning om retsbevarende foranstaltninger

Med henblik på iværksættelsen af artikel 33 finder artikel 27, stk. 2, artikel 30, stk. 1 og 2, samt artikel 31 og 32 tilsvarende anvendelse.

Artikel 35

Begrænsning af den bistandssøgte myndigheds forpligtelser

1. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at yde den i artikel 27-33 omhandlede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af den betalingspligtiges situation ville give anledning til alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, for så vidt som de

love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i denne stat, tillader en sådan fritagelse for nationale fordringer.

2. Den bistandssøgte myndighed er ikke forpligtet til at yde den i artikel 22 og artikel 24-33 omhandlede bistand, hvis den oprindelige anmodning om bistand efter artikel 22, 24, 25, 27 eller 33 vedrører fordringer, der er over fem år gamle regnet fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, frem til tidspunktet for fremsættelse af den oprindelige anmodning om bistand.

Hvis der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, anses den femårige frist for at løbe fra det tidspunkt, hvor den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller den akt, der hjemler ret til eksekution.

Hvis den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, giver henstand eller mulighed for betaling i rater, anses den femårige tidsfrist for at løbe fra det tidspunkt, hvor den samlede betalingsperiode udløber.

I disse tilfælde er den bistandssøgte myndighed dog ikke forpligtet til at yde bistand, som vedrører fordringer, der er over ti år gamle, regnet fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.

3. En stat er ikke forpligtet til at yde bistand, hvis det samlede beløb af de fordringer, der er omfattet af denne aftale, og for hvilke der anmodes om bistand, er på under 1 500 EUR.
4. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed om grunden til, at anmodningen om bistand ikke kan imødekommes.

Artikel 36

Forældelse

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.
2. For så vidt angår suspension, afbrydelse eller forlængelse af forældelsesfrister, har inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af eller på vegne af den bistandssøgte myndighed, og som medfører suspension, afbrydelse eller forlængelse af forældelsesfristen i henhold til de retsregler, der gælder i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, samme virkning i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, hvis der er hjemmel for den tilsvarende virkning i henhold til lovgivningen i sidstnævnte stat.

Hvis suspension, afbrydelse eller forlængelse af forældelsesfristen ikke er mulig i henhold til gældende lovgivning i den stat, hvor den bistandssøgte medlemsstat er hjemmehørende, anses de inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af eller på vegne af den bistandssøgte myndighed, og som, hvis de var blevet gennemført af eller på vegne af den bistandssøgende myndighed i dennes stat, ville have medført suspension, afbrydelse eller forlængelse

af forældelsesfristen i henhold til de retsregler, der gælder i denne stat, for at være truffet i sidstnævnte stat, for så vidt angår deres virkning for forældelse.

Første og andet afsnit berører ikke rettighederne for den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, til at træffe foranstaltninger med henblik på at suspendere, afbryde eller forlænge forældelsesfristen i overensstemmelse med den gældende lovgivning i denne stat.

3. Den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed underretter hinanden om foranstaltninger, der afbryder, suspenderer eller forlænger forældelsesfristen for den fordring, for hvilken der er anmodet om inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, eller som kan have denne virkning.

Artikel 37

Omkostninger

1. Ud over de beløb, der er nævnt i artikel 30, stk. 5, søger den bistandssøgte myndighed at inddrive de omkostninger, den har afholdt i forbindelse med inddrivelsen fra den berørte person, og tilbageholde disse i det inddrevne beløb i overensstemmelse med love og bestemmelser i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende.
2. Staterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med den gensidige bistand, som de yder hinanden i medfør af denne aftale.
Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de bistandssøgende og bistandssøgte myndigheder imidlertid træffe aftale om særlige godtgørelsesregler i de pågældende sager.
3. Uanset stk. 2 forbliver den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, ansvarlig over for den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, for så vidt angår fordringens indhold eller gyldigheden af den akt, der hjemler ret til eksekution og/eller retsbevarende foranstaltninger, og som er udstedt af den pågældende bistandssøgende myndighed.

Kapitel 4

Generelle regler for alle typer anmodninger om bistand til inddrivelse

Artikel 38

Anvendelse af sprog

1. Alle anmodninger om bistand, standardformularer til brug for meddelelse og ensartede akter, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, sendes på eller ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende. Det forhold, at visse dele heraf er affattet på et andet

sprog end det officielle sprog eller et af de officielle sprog i denne stat, berører ikke deres gyldighed eller lovligheden ved proceduren, for så vidt dette andet sprog er et, der er aftalt mellem de berørte stater.

2. De dokumenter, for hvilke der anmodes om meddelelse i henhold til artikel 25, kan sendes til den bistandssøgte myndighed på et af de officielle sprog i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende.
3. Når en anmodning ledsages af andre dokumenter end de i stk. 1 og 2 nævnte, kan den bistandssøgte myndighed om nødvendigt anmode den bistandssøgende myndighed om en oversættelse af sådanne dokumenter til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, eller til et andet sprog som aftalt mellem de berørte stater.

Artikel 39

Statistiske data

Senest den 30. juni hvert år fremsender parterne ad elektronisk vej en liste over statistiske data til det blandede udvalg vedrørende anvendelsen af dette afsnit.

Artikel 40

Standardformularer og kommunikationsmidler

1. De i artikel 22, stk. 1, omhandlede anmodninger om oplysninger, de i artikel 25, stk.1, omhandlede anmodninger om meddelelse, de i artikel 27, stk. 1, omhandlede anmodninger om inddrivelse og de i artikel 33, stk. 1, omhandlede anmodninger om retsbevarende foranstaltninger og meddelelse af statistiske data i henhold til artikel 39 fremsendes ad elektronisk vej under anvendelse af en standardformular, medmindre dette af tekniske årsager ikke kan lade sig gøre. Disse formularer anvendes også så vidt muligt i forbindelse med yderligere korrespondance vedrørende anmodningen.

Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, og det dokument, der hjemler ret til retsbevarende foranstaltninger i den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, samt de øvrige dokumenter som omhandlet i artikel 29 og 33 fremsendes også ad elektronisk vej, medmindre dette af tekniske årsager ikke lader sig gøre.

Hvis det er hensigtsmæssigt, kan der til standardformularerne vedhæftes rapporter, erklæringer og andre dokumenter eller bekræftede kopier eller uddrag heraf, som også fremsendes ad elektronisk vej, medmindre dette af tekniske årsager ikke lader sig gøre.

Standardformularer og kommunikation ad elektronisk vej kan også anvendes til udveksling af oplysninger i medfør af artikel 23.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på de oplysninger og den dokumentation, der indhentes ved tilstedeværelse af embedsmænd på administrative kontorer i en anden stat eller ved deltagelse i administrative undersøgelser i en anden stat i overensstemmelse med artikel 24.

3. Det forhold, at kommunikationen ikke foregår ad elektronisk vej eller med anvendelse af standardformularer, påvirker ikke gyldigheden af de oplysninger, der indhentes, eller de foranstaltninger, der træffes, i forbindelse med eksekutionen af en anmodning om bistand.
4. De elektroniske netværk og de standardformularer, der vedtages i forbindelse med gennemførelsen af denne aftale, kan også anvendes til inddrivelsesbistand i forbindelse med andre fordringer end dem, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra b), hvis en sådan inddrivelsesbistand er mulig inden for rammerne af andre bilaterale eller multilaterale retligt bindende instrumenter vedrørende administrativt samarbejde mellem staterne.
5. Så længe og i det omfang det blandede udvalg ikke har vedtaget nærmere bestemmelser vedrørende gennemførelsen af dette afsnit, anvender de kompetente myndigheder de bestemmelser, herunder standardformularerne, som for nyligt er blevet vedtaget med henblik på gennemførelsen af Rådets direktiv 2010/24/EU⁵, idet udtrykket "medlemsstat" fortolkes således, at det omfatter Norge.

Uanset ovenstående afsnit anvender den stat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, euroen som valuta til overførsel af de inddrevne beløb til den stat, hvor den bistandssøgende myndighed er hjemmehørende, medmindre andet er aftalt mellem de pågældende stater. Stater, der ikke har euroen som officiel valuta, skal nå til enighed om, hvilken valuta der skal anvendes til overførsel af de inddrevne beløb, og underrette det blandede udvalg herom.

AFSNIT IV

GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE

Artikel 41

Blandet udvalg

1. Parterne opretter herved et blandet udvalg bestående af repræsentanter for hver part. Det blandede udvalg sikrer, at denne aftale fungerer og gennemføres korrekt.
2. Det blandede udvalg fremsætter henstillinger med henblik på at fremme denne aftales mål og vedtage afgørelser:
 - a) om hyppigheden, de praktiske foranstaltninger og de nøjagtige kategorier af oplysninger, der udveksles automatisk som omhandlet i artikel 11
 - b) om gennemgang af resultaterne af denne automatiske udveksling af oplysninger for hver af de oprettede kategorier i henhold til litra a) for at sikre, at denne form for udveksling kun finder sted, hvis det er den mest effektive metode til udveksling af oplysninger
 - c) om oprettelse af nye kategorier af oplysninger, som kan udveksles i overensstemmelse med artikel 11, såfremt denne automatiske udveksling er den mest effektive samarbejdsmetode

⁵ Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1).

- d) om vedtagelse af en standardformular til meddelelse af oplysninger i henhold til artikel 21, stk. 1, og artikel 40, stk. 1
 - e) om fastlæggelse af, hvad der skal videregives via CCN/CSI-netværket eller ad andre veje
 - f) om størrelsen af og de nærmere bestemmelser vedrørende det finansielle bidrag, som Norge skal indbetale til Den Europæiske Unions almindelige budget for så vidt angår omkostningerne ved landets deltagelse i de europæiske informationssystemer, idet der tages hensyn til de afgørelser, som er omhandlet i litra d) og e)
 - g) om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende de praktiske foranstaltninger for så vidt angår organiseringen af kontakterne mellem de centrale forbindelseskontorer og de forbindelsesafdelinger, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, litra b)
 - h) om fastlæggelse af de praktiske ordninger mellem de centrale forbindelseskontorer med henblik på gennemførelsen af artikel 4, stk. 5
 - i) om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser vedrørende omregning af beløb til inddrivelse og overførsel af inddrevne beløb
 - j) om vedtagelse af proceduren for indgåelse af serviceleveranceaftalen som omhandlet i artikel 5
 - k) om ændring af henvisningerne til Unionens og Norges retsakter, som er opført i denne aftale.
3. Det blandede udvalg træffer afgørelse med enstemmighed. Det blandede udvalgs afgørelser er bindende for parterne. Det blandede udvalg vedtager selv sin forretningsorden.
4. Det blandede udvalg mødes mindst én gang hvert andet år. Begge parter kan anmode om, at der indkaldes til møde. Formandskabet i det blandede udvalg varetages på skift af parterne. Dato og sted for hvert møde, samt dagsordenen, fastsættes efter aftale mellem parterne.
5. Hvis en part ønsker en ændring af denne aftale, forelægger den et forslag herom for det blandede udvalg, der så fremsætter henstillinger, navnlig med henblik på indledning af forhandlinger mellem parterne i overensstemmelse med reglerne for internationale forhandlinger.

Artikel 42

Tvistbilæggelse

Enhver tvist mellem parterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale bilægges gennem konsultationer inden for det blandede udvalg. Parterne forelægger det blandede udvalg de relevante oplysninger, der er nødvendige for grundigt at undersøge forholdet med henblik på at bilægge tvisten.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 43

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder for Norges område, som fastsat i artikel 1-2 i den norske lov nr. 58 af 19. juni 2009 om merværdiafgift, og for de områder, som er omfattet af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og på de vilkår, som er fastsat i disse traktater, med undtagelse af det eller de områder, som er angivet i artikel 6 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 44

Ikrafttræden, varighed og opsigelse

1. Denne aftale godkendes af parterne efter deres egne interne retlige procedurer.
2. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den anden måned efter den dato, på hvilken parterne har meddelt hinanden, at de har afsluttet de interne retlige procedurer som omhandlet i stk. 1.
3. Denne aftale indgås for et ubestemt tidsrum. Hver part kan skriftligt meddele den anden part, at den agter at opsiges aftalen. Opsigelsen får virkning seks måneder efter datoen for meddelelsen.
4. Meddelelser i medfør af denne artikel sendes for Unionens vedkommende til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og for Norges vedkommende til udenrigsministeriet.

Artikel 45

Bilag

Bilagene til denne aftale udgør en integreret del heraf.

Artikel 46

Forbindelse til bilaterale eller multilaterale aftaler eller arrangementer mellem staterne

Bestemmelserne i denne aftale har forrang for bestemmelserne i ethvert bilateralt eller multilateralt retligt bindende instrument vedrørende administrativt samarbejde, bekæmpelse af svig og inddrivelse af fordringer på momsområdet, som er indgået mellem EU-medlemsstaterne og Norge, for så vidt sidstnævnte bestemmelser er uforenelige med bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 47

Autentisk tekst

Denne aftale er udfærdiget i to eksemplarer på norsk, bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Artikel 48

Udvidelse af aftalen til nye EU-medlemsstater

Såfremt et nyt land bliver medlem EU, bliver teksten til aftalen på den tiltrædende nye medlemsstats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, autentisk på grundlag af en brevveksling mellem Unionen og Norge.

Underskrifter

BILAG 1

Liste over leveringer af varer og tjenesteydelser, som artikel 7, stk. 4, finder anvendelse på:

- 1) indførsler af ringe værdi (artikel 23 i Rådets direktiv 2009/132/EF⁶)
- 2) tjenesteydelser i forbindelse med fast ejendom (artikel 47 i direktiv 2006/112/EF)
- 3) teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede ydelser [artikel 3, litra t), i denne aftale].

⁶ Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EUT L 292 af 10.11.2009, s. 5).